

Antwoorden oefenopgaven informatieboekje SlimStuderen 2011-2012

Antwoorden oefenopgaven Bachelor 1: Encyclopedie van de Rechtswetenschap

1. B
2. D
3. C
4. D
5. C

Antwoorden oefenopgaven Bachelor 2: Verbintenissenrecht

1. C
2. D
3. B
4. D

Antwoorden oefenopgaven Bachelor 3: Straf- en Strafprocesrecht

1. B

A is fout, omdat het woordje culpa niet klopt. Juist zou zijn geweest: Henry dient te worden vrijgesproken omdat dolus niet kan worden bewezen.

C is fout, omdat dolus wel degelijk een bestanddeel is van art. 302 lid 1 Sr, omdat in de delictsomschrijving het woord opzettelijk is opgenomen.

D is fout, omdat zijn gedrag niet als doleus kan worden gekwalificeerd. Zijn gedraging wordt omschreven als aanmerkelijk onvoorzichtig en dit maakt dat deze gedraging als culpoos kan worden gekwalificeerd.

2. Noodweer is een rechtvaardigingsgrond en ziet op het wegnemen van het strafbare karakter van de daad, de wederrechtelijkheid. Wederrechtelijkheid is bij art. 302 Sr een element en een succesvol beroep op noodweer zal dan ook leiden tot OVAR.
3. Voor de bewezenverklaring van culpa dient er sprake te zijn van grove schuld, aanmerkelijke onvoorzichtigheid. Voor culpa is grove schuld vereist (De Hullu p. 254), waarin tot uitdrukking komt dat de maatstaf de gemiddelde mens is niet de meest voorzichtige of meest nadenkende. (2 punten). Het is op dit aspect waarop de bewezenverklaring van culpa zal stuiten: in casu ontbreekt het aanmerkelijk verwijtbaar handelen, nu Ran Xuan in haar haast een foutje maakt, hetgeen tot gevolg heeft dat de gast om zich heen gaat maaien wat op zijn beurt leidt tot het uit de handen laten vallen van alle soepkommen. De advocaat kan op grond van dit argument menen dat het bestanddeel schuld in casu niet bewezenverklaard kan worden. (2 punten) Daaraan staat niet in de weg de mogelijke Garantenstelling van de serveerster: de situatie laat desondanks geen ruimte te kunnen spreken van grove schuld.
4. Indien een tenlastelegging is toegesneden op een niet-ideaaltypische delictsomschrijving waarin de wederrechtelijkheid als bestanddeel is opgenomen, moet die tenlastelegging vermelden dat de gedraging wederrechtelijk was. Als de wederrechtelijkheid in de tenlastelegging ontbreekt, is weliswaar de dagvaarding geldig, is het ten laste gelegde snel bewezen, maar levert het bewezen verklaarde geen strafbaar feit op omdat het niet alle bestanddelen van de delictsomschrijving bevat. Gevolg: OVAR wegens niet-kwalificeerbaarheid. Een verweer dat de gedraging niet wederrechtelijk was – dat een beroep op een rechtvaardigingsgrond was geweest bij een ideaaltypische delictsomschrijving-, is een ontkenning van het ten laste gelegde. Het verweer komt dus al aan de orde

bij de vraag of het ten laste gelegde feit bewezen is. Een verweer dat inhoudelijk neerkomt op een ontkenning van de wederrechtelijkheid, hoeft niet meer uitdrukkelijk en gemotiveerd te worden verworpen; dat verweer is niet langer een verweer in de zin van art. 358 lid 3 Sv, maar is een bewijsverweer geworden. Dit wil zeggen dat het een verweer is geworden waarvan de verdachte uit de bewijsmiddelen kan afleiden waarom het niet is aanvaard.